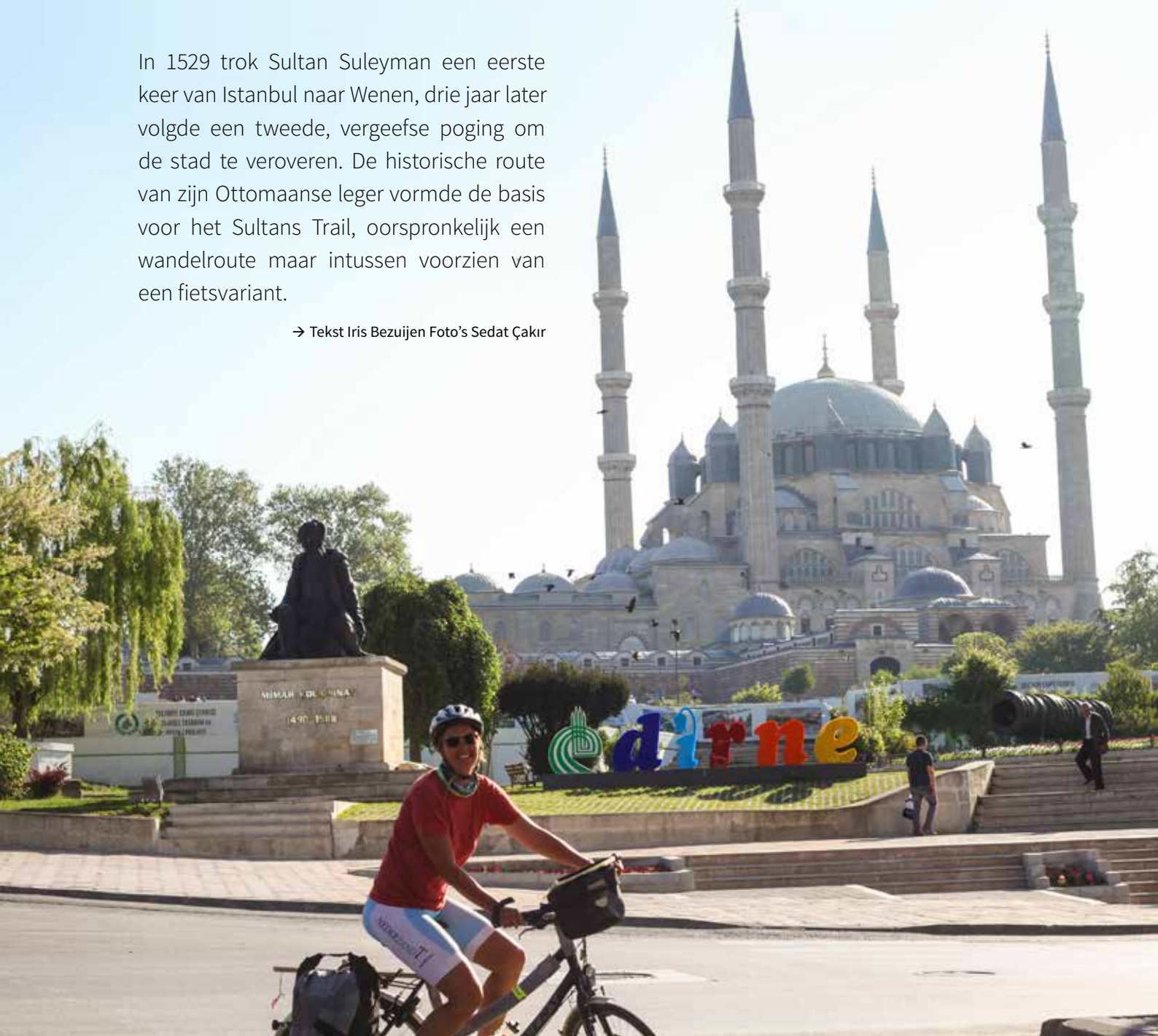

In 1529 trok Sultan Suleyman een eerste keer van Istanbul naar Wenen, drie jaar later volgde een tweede, vergeefse poging om de stad te veroveren. De historische route van zijn Ottomaanse leger vormde de basis voor het Sultans Trail, oorspronkelijk een wandelroute maar intussen voorzien van een fietsvariant.

→ Tekst Iris Bezuijen Foto's Sedat Çakır

De voormalige Ottomaanse hoofdstad Edirne binnenfietsen is altijd een feest.

Het Sultans Trail

De Oriënt Fietsexpress

Gezocht: startplek

Samen met Sedat fiets ik vrolijk naar Amsterdam, om daar met fiets en al op de Flixbus te stappen richting *Wenen*. Na de nachtelijke rit springen wij meteen op onze tweewielers en genieten van de adembenemende mooie stad. De wandelversie van het Sultans Trail begint boven op de Kahlenberg, maar halverwege de klim besluiten we dat deze plek niet echt geschikt is voor fietsers.

Door de Istanbulpoort in Belgrado kijken we uit op de Donau.

Roetsjend naar beneden zoeken we een betere start. De plaats waar veldheer Kara Mustafa Pashe in 1683 zijn kampement opsloeg blijkt een valabel alternatief.

Sleutel van de Donau

We beginnen meteen aan ons fietsavontuur. Een regenbui en een kampeernacht later trappen we Oostenrijk uit en Hongarije in. Op de oevers van de Donau treffen we kastelen, forten en andere sierlijke gebouwen. Onze eerste Hongaarse camping heeft een enthousiaste beheerder die ons de hele omgeving laat zien. Vanaf een oud, verlaten scheepsdok kijken we hoe de zon ondergaat in de rivier. Aan de overkant van de sluis ligt een ander land. We staan met zes voeten in Hongarije, maar zijn maar zes stappen verwijderd van Slowakije. Dunakiliti, de 'sleutel van de Donau', is een toepasselijke naam voor dit gebied.

Zoltan

De volgende dagen genieten we volop van de enorme afwisseling die Hongarije te bieden heeft. Het is lente en talrijke bloemen ver-

sieren ons pad. Ik wist niet dat er irissen in zoveel kleuren bestonden. Grotere steden zoals *Bratislava*, *Győr*, *Ezstergom* en uiteraard *Budapest* zijn een soort kruising tussen pret-park en museum. Vele prachtige oude gebouwen hebben een nieuwe functie gekregen, vaak ten behoeve van toeristen. Het is een groot genot om al die steden met de fiets te doorkruisen en op veel plaatsen is er gedacht aan fietsers: palen met fietspompen, fietscafés, ...

**We staan met zes voeten
in Hongarije, maar
zijn maar zes stappen
verwijderd van Slowakije.**

Daartegenover staat het dorpsleven in al zijn rust. Als grote koffiefans kijken we geregeld uit naar cafés, maar de dorpen lijken uitgestorven. Op een bepaald moment zie ik een gekleurde

Door het Turkse platteland.

Grieks fietscafé vlak voor de Turkse grens.

plastic deur. Het lijkt een huiskamer, maar er komen mensen uit met boodschappentassen. Het lokale supermarktje, zo blijkt. Op zoek naar koffie begint een Hongaar grapjes te maken met ons. We spreken elkaars taal niet, maar we lachen met zijn allen. We vragen naar slaapmogelijkheden en voor we het goed beseffen gaan we met deze vrolijke Zoltan mee. Vandaag is hij onze Hongaarse Sultan. We denken te begrijpen dat hij samen met zijn vrouw danswedstrijden deed, een goede bokser was en momenteel als slager werkt. Boksend en dansend brengen we samen de avond door. De volgende ochtend nemen we afscheid, maar niet zonder enkele potjes zelfgemaakte hete pepers in onze bagage.

Zingende kikkers

In het natuurschoon van de Donau wetlands komen we ogen te kort. Het is heerlijk om door dit vlakke land te fietsen. Na *Mohács* verlaten we Hongarije en fietsen we Kroatië binnen. In het mooie avondlicht stuift Sedat een landweggetje op. “Dit is de wandelroute”, roept hij. Ik hobbel er achteraan, maar we komen in steeds landelijker gebied en de vermoeidheid begint toe te nemen. We besluiten een kampeerplekje te zoeken en vinden een rustig grasveldje naast de weg. Maar nadat we onze tent hebben opgezet, begint plots een oorverdovend kikkerconcert. Gelukkig is de vermoeidheid sterker dan het geluid van de zingende kikkers.

Kroatië brengt ons veel nieuwe indrukken. Om te beginnen heel wat kapotgeschoten gebouwen die als monument dienen om niet te vergeten wat er zich hier tijdens de burgeroorlog heeft afgespeeld. Na de watertoren bij *Vukovar* duiken er naast de Donau steeds meer heuveltjes op. Eenmaal in Servië wordt het met 40 graden iets te heet. Tussen twee heuvels in slaan we ons kamp op bij een bron. Net wanneer we genieten van de koelte en de

volle maan komt een verwarde man aanhollen. In een mengeling van Grieks, Servisch en Turks probeert hij uit te leggen dat hij zijn koeien zoekt. Helaas hebben we Klara, Bella en Betty niet gezien. “Vreselijk”, zegt de man, “dan zijn ze vast weer onderaan de berg”.

De volgende ochtend genieten we van ons klimwerk om dan als een expresstrein de berg weer af te zoeven. Bulgarije begint met een kaseweggetje, een prachtig mooi pad met veel groen eromheen. Sedat legt uit dat het ooit de autoweg naar Istanbul was. Gelukkig is er nu geen auto meer te bekennen.

Als echte stadscowboys fietsen we door het hectische wilde westen de Oriënt in.

Made in Germany

In Bulgarije fietsen we tussen de bergketens Stara Planina en Rodopidoor, alsof twee bergarmen ons doorsluizen richting Istanbul. Wanneer we verder zuidwaarts in het dorp *Kovachevo* aankomen, houdt het asfalt plots op en komen we via een zandweggetje bij onze eerste minaret. We ontmoeten enkele dames bij een café en al snel raakt Sedat in het Turks met hen aan de praat. Ze zijn erg verrast om twee fietsers te zien en tegelijk blij om Turks te spreken. Ik ben zelf ook blij omwille van het warme welkom en ook door het komische bord op hun winkelraam: Made in Germany. Ze verkopen chips, snoep en allerlei dagelijkse benodigdheden. De volgende keer moeten we zeker een nachtje komen slapen. Veel mensen

hier hebben in het buitenland gewerkt en spreken een mondje Duits, Russisch en soms ook Nederlands.

Er zijn nauwelijks campings, maar vlak na *Harmanli* vinden we een Engelse campingenaar met een hart voor fietsers. Hij vertelt ons over de verhalen van de streek. Zo verloor een sultan ooit zijn hart aan een lokale Bulgaarse schone. Zij wilde echter niet met hem mee, haar hart lag bij een ander en bij haar mooie Bulgarije. Daarop zou de sultan haar in een bron ingemetseld hebben. We stoppen bij de prachtig verscholen waterplek aan een kleine rivier genaamd Bisereska, een zijstroompje van de Maritsa. Wanneer onze dorst gelest is, volgen we onze reis naar het land van de Sultan.

Griekse frappé

Aan het drielandenpunt kunnen we kiezen: een dagje door Griekenland of via een drukke vrachtwagengrens meteen Turkije in. We kiezen voor Griekenland en stoppen voor een koude frappé in ons vaste café. De eigenares herkent ons van een vorige fietsexpeditie en is blij ons weer te zien. Onze Sultans Trail fietssticker hangt zelfs nog in haar café. Ze vertelt dat er elk jaar meer groepen langskomen uit verschillende landen. We verbazen ons en denken: “Zijn al die fietsers nu al op pad nog voor onze fietsgidsen verschijnen?”

Eco Club

Wanneer we *Edirne* binnenfietsen, worden we overspoeld door prachtige boogbruggen en moskeeën met minaretten. De pracht en praal van deze voormalige Ottomaanse hoofdstad overvalt me telkens weer. We ontmoeten onze fietsvrienden van de lokale Eco Clubs. Sedat en de voorzitter kennen elkaar al een tijdje en ze hebben een fietsdag georganiseerd over een stukje Sultans Trail. Deze clubs blijken verras-

Aankomst in het dorpje Mutlu, wat 'blij' betekent.

Stuwmeer in Bulgarije.

send actief. We zien T-shirts met teksten als Drielandentour Herfst 2018 en Zomertour 2017. Bij de start is er de obligate groepsfoto met de vlag van de club. Een drone vliegt boven ons mee om de aankomst in elk dorp te filmen. Daags nadien staan we met lichtgevende jasjes en met Eco Club banderols in alle kranten. Wat een feestelijke ervaring om met zijn allen zo te toeren, een gevoel dat extra wordt versterkt door de hoeveelheid lekkernijen. Als vegetariër kan ik mijn hart ophalen in Turkije, wat in Servië en Bulgarije moeilijker was. De kilo's die we eraf gefietst hebben, zijn er zo weer aan.

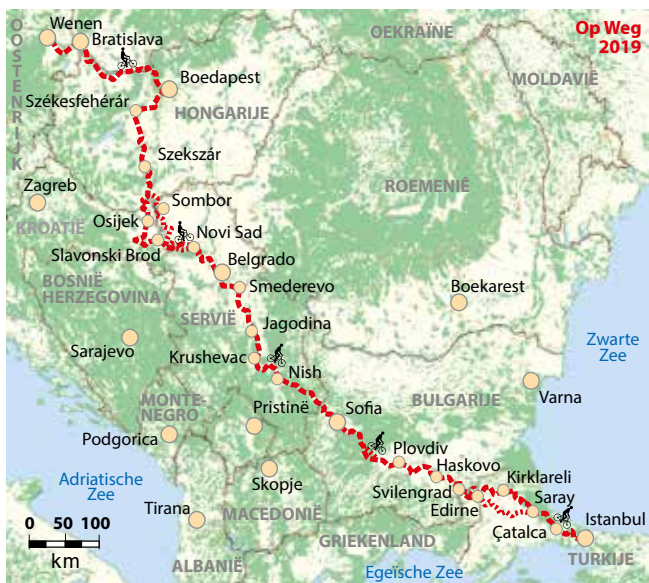
Istanbul

Richting *Istanbul* wordt het drukker. De stad verandert steeds sneller. Het wegennet breidt zich pijlsnel uit en het groen dat nog overblijft wordt vaak met een hek omheind en ingericht als picknickplek. Wanneer we in een park met de fiets aan de hand een steile afdaling nemen, botsen we op een bulldozer. We kruipen onder de machine door en belanden in een prachtig stuk oerbos. Links zien we een cementfabriek en rechts horen we de kikkers zo hard kwaken dat het onwerkelijk lijkt. De contrasten zijn immens in de rand rond Istanbul. Ik geniet van het laatste stukje bos dat ons onder de snelweg

door de stad invoert, maar vrees dat het niet lang bos meer zal blijven...

En dan duiken we de stad in. Ik ben zenuwachtig en enthousiast tegelijk. Als echte stadscowboys fietsen we door het hectische wilde westen de Oriënt in. Om het stadshart te bereiken gebruiken we de stoep en die ligt gelukkig een stukje hoger dan de verkeerswegen. Het mooie aan deze stad is dat het op elke straathoek mogelijk is een kleine oase binnen te stappen. Alle eet- en drinkgelegenheden hebben hun eigen sfeer en verhaal. Het bruisende stadsgewoel valt als een deken over me heen en ik voel me dankbaar voor zoveel avontuur de voorbije weken.

PRAKTISCHE INFO

Weg 2018 4 volgde een reportage over het Sufi Trail, het verlengstuk vanuit Istanbul naar Konya. Alle info en achtergrond vind je op www.sultanstrail.com en www.sufitrail.com.

Intussen hebben de initiatiefnemers ook hard gewerkt aan een fietsvariant voor het oorspronkelijke wandelpad. De hoofd- en alternatieve routes volgen voornamelijk de plaatsen die vermeld stonden in de militaire dagboeken van de eerste en tweede belegering van Wenen. De steden langs de route geven de fietser een indruk van de rijke geschiedenis. Tot Servië is de route overwegend vlak, daarna wordt het zwaarder. In Bulgarije volg je de valleien en zijn de klimstukken beperkt. Vanaf Çatalca in Turkije wordt het steeds drukker en is de bus tot Istanbul een alternatief.

Kaarten en gidsen

Intussen verscheen de *Sultans Trail Fietsgids, Deel 1: Van Wenen via Budapest naar Belgrado* en *Deel 2: Van Belgrado via Sofia naar Istanbul*. Naast de routebeschrijving vind je ook detailkaarten, praktische info rond overnachten en historische achtergrondinformatie. Te bestellen via de webwinkels van sultanstrail.com of de Europafietzers.

ONLINE

Route en bewegwijzering

In Op Weg 2015 3 hadden we een uitgebreid gesprek met Sedat Çakır, initiatiefnemer van het Sultans Trail, een wandelpad tussen Wenen en Istanbul in het spoor van het Ottomaanse leger. In Op